

γλυκομίλητος

γλυκομίλητος, -η, -ο, επίθ. [<γλυκός + θέμα αορ. του ρ. μιλώ + κατάλ. -τος], που λέει λόγια ευχάριστα, που μιλάει με ευγένεια: «έτσι γλυκομίλητος που είναι, δεν μπορείς να του αρνηθείς ό,τι και να σου ζητήσει»·

- ο γλυκομίλητος μπορεί να θηλάσει και λείαινα, με την ευγένεια μπορούμε να κατορθώσουμε και τα πιο δύσκολα πράγματα: «αν θέλεις να προκόψεις, να μάθεις να είσαι ευγενικός με τους ανθρώπους, γιατί ο γλυκομίλητος μπορεί να θηλάσει και λείαινα». Συνών. η γλυκιά η γλώσσα βγάζει το φίδι απ' την τρύπα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας